

Ps150; OLB328; HC20; OLB95:1,3; 1Kor.12 en 14; Opw797; Ps111:1,6; NLB425

Gaaf, zo'n Geest-rijke gemeente!

1. Zei je wel eens: wat verlang ik naar de gaven van de Geest? De vraag naar 'méér van de Geest' houdt mij bezig. Vooral omdat ik er tot nu toe altijd heel huiverig voor ben geweest. Dat komt door de verkeerde uitspattingen die wel voorkomen (1), en daarom door de waarschuwingen hiervoor (2), door de accenten die de Reformatie vanwege de omstandigheden legden (3) en dat we andere interpretaties gaven aan (bijv.) profetie en genezing (4). De Geest wordt in onze reformatorische traditie vooral in verband gebracht met de inspiratie van de Bijbel, tot geloof komen en vrucht van de Geest. Over de gaven van de Geest hoor je weinig. Als je er zelf geen ervaring mee hebt blijft het snel hierbij.

2. Ik wil proberen mijn onrust en tegenzin – met jullie! – te parkeren en te kijken naar de gaven van de Geest en te luisteren naar de Bijbel. Uitgenodigd door 1Kor.14:1 'streef naar de gaven van de Geest'. Meestal gaat het om deze 9 gaven: woorden van wijsheid, overdragen van kennis, groot geloof, gave van genezing, kracht om wonderen te verrichten, profeteren, onderscheiden van Geesten, tongentaal en uitleg hiervan. Om ze te kunnen plaatsen moeten we terug naar het begin. Bij de schepping schiep God geest-rijke mensen. Met de komst van Christus breekt Gods Koninkrijk door, een soort herschepping. Dat gaat (dus) gepaard met woorden én wonderen, allebei! Niet alleen door Christus Zelf, maar ook door zijn leerlingen. Uit de eerste eeuwen kerkgeschiedenis zijn heel wat bijzondere situaties en wonderen bekend. Het werk van de Geest krijgt een missionaire spits. Omstanders zeiden: 'werkelijk, God is in uw midden' (1Kor.14:25). Waarom zou dat nu niet meer zo zijn? Het cessationisme dat beweert dat het startversterkers waren voor de begintijd (streeptheologie) heeft niet veel aanhang meer.

3. De 'genade-gaven' geeft de Geest aan wie Hij wil en wanneer Hij wil (1Kor.12:11). Ze zijn gegeven met het oog op Gods eer, de opbouw van de gemeente en om de naaste te winnen voor Christus. Wordt het geen tijd om ons verlangen (gebed!) naar dit mooie leven aan te wakkeren (Rom.12:11)? Met als centrum 1 Korinthe 13: de liefde!

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, Bijbelrooster

1. Ik wens ons toe om wat langer stil te staan bij de vraag of we God en in het bijzonder de Geest niet tekort doen door te leven zoals we leven. Zonder oordeel, met verlangen.

2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: h . t ond . rw . rp v . n v . nm . ddag is n . . t makkelijk. Vraag th . . s er m . . r n . . r. Je ou . ers k . nn . n h . t jou uitl . gg . n. G . . . . . s!

3. 'Voor Paulus is evangelie meer dan woord of prediking. Het goede nieuws wordt ook zichtbaar, tastbaar in bijvoorbeeld genezing en bevrijding. Het was voor mij verbijsterend te ontdekken dat iets dat zo essentieel is en zo'n integraal onderdeel vormt van de bediening van Paulus zo naar de achtergrond is geraakt. We hebben de apostel hoog geprezen om zijn prediking van de gekruisigde Christus, maar hebben de charismatische praktijk van zijn bediening schromelijk verwaarloosd. Hier ligt werk en het biedt ook visie op de gemeente als proeftuin van Gods Koninkrijk'

4. 'Ik heb ontdekt dat er in de Schrift en bij God een enorme rijkdom is die veel groter is dan we op dit moment in de kerk zien en beleven en dat er nog veel meer te ontdekken is. Ik merk ook dat het een geestelijk thema is waarbij het gaat om de persoon en het werk van de levende Heer; dat betekent dat je ook weerstand ondervindt en zult ondervinden. Toch geloof ik dat hier een verborgen schat voor de kerk van Christus ligt juist voor onze tijd, die we alleen tot onze eigen schade kunnen negeren. Sterker nog: ik geloof dat de Heer een blijvende opdracht aan de kerk geeft als Hij Paulus laat schrijven: 'jaag de liefde na en *streef naar de gaven van de Geest*' (1Kor.14:1). Het eerste versdeel zal elk gemeentelid wel beamen; bij het tweede is dat de vraag'

5. **Bijbelrooster: zondag** 1Kor.12:12-31; **maandag** 1Kor.13; **dinsdag** 1Kor.14; **woensdag** Rom.12 (4-11); **donderdag** 1Thess.5:16-22; **vrijdag** Joh.14 (wat betekent vs.12?); **zaterdag** Marcus 16:9-20 (17-20). **Liefhebbers:** Ef.4:1-16 (7-8); Rom.15 (19); Mat.10:1; Luc.10 (17-20)

Ds.G.J.klapwijk, Zwolle-Berkum, 9 oktober '22

Ps150; OLB328; HC20; OLB95:1,3; 1Kor.12 en 14; Opw797; Ps111:1,6; NLB425

Gaaf, zo'n Geest-rijke gemeente!

Blok 1. Het wordt vast regelmatig aan je gevraagd.

Wat wil je nou? Waar verlang je naar? Wat heb je nodig? Waar word je blij van?

En wie van ons zei toen: Oh, wat verlang ik toch naar de gaven van de Geest?

Ik kijk even rond, check het en schat in dat niemand hier 'ja' op zegt....

Ik ook niet. Nou ja, sinds ik er deze week mee bezig ben, wel wat meer.

Een beginnetje....

Voor de duidelijkheid: ik heb het nu niet over de vrucht van de Geest.

Want daar zullen wel diversen van ons, ik ook, regelmatig om vragen.

Om geduldig en vriendelijk en liefdevol te mogen zijn, de mooie woorden uit Galaten 5.

Maar vanmiddag gaat het over wat anders.

Iets wat ik spannend vind en waar ik huiverig voor ben.

De vraag naar de gaven van de Geest.

De vraag naar 'waarom gebeuren er geen wonderen en genezingen in onze kerk, en ergens anders wel?'

Waarom wordt er bij ons niet verlangd naar de gaven van de Geest, naar het meer van de Geest, en in Pinkster- en charismatische kringen wel?

Huiver bij de 9 gaven van de Geest

Eerst maar eens even stilstaan bij die vraag en mijn gedachten erover.

Waarom dat bij ons volgens mij niet zo in de aandacht staat.

Dat komt **allereerst** door de uit-de-hand-gelopen-uitwerkingen en interpretaties en misbruik van de gaven van de Geest.

Misschien heb je ook wel eens gehoord van het lachen in de Geest, van het blaffen in de Geest.

We hebben voorgangers meegemaakt die met veel herrie en veel muziek te grote woorden hebben gebruikt: 'God gaat vandaag grote wonderen doen'.

We kennen verhalen van mensen die genezen werden en later 'gewoon' weer in een rolstoel zaten. Wat aandacht, massa-hysterie en adrenaline op zo'n moment wel niet kunnen doen!

Ik heb altijd een enorme afkeer gehad van de verhalen van en over Jan Zijlstra.

Ik ga hier verder niet op door omdat we vanmiddag niet van ons af moeten slaan maar vooral naar onszelf moeten kijken! En zelf het positieve moeten zoeken en doen.

Als tweede wil ik noemen dat we als gevolg hiervan in onze kerk en onze kerkelijke traditie fel tegengas gegeven hebben tegen de overdreven aandacht voor de Geest. En zeker als die Geest los van het Woord, de Bijbel, gaat functioneren.

In de tijd, zo rond 2000 – 2005 wanneer o.a. het boekje 'Geestrijk leven' verschijnt.

Waarin benadrukt wordt dat de vrucht van de Geest heel wat belangrijker is dan de gaven van de Geest. En er terughoudendheid is richting de gaven van de Geest.

In **de derde plaats** denk ik dat in de Reformatietijd alle energie en tijd nodig was om op andere fronten te strijden.

Daar ging het heel erg om de vraag naar rechtvaardiging.

Naar 'hoe krijg ik een genadig God'?

Dat was met name Luther zijn worsteling en het heeft de Reformatietijd gestempeld.

De rechtvaardiging vroeg meer aandacht dan wat er (daarna) ook nog kan komen, de heiliging. Toen terecht even minder belicht.

En in de **vierde plaats** zijn er ook wel geluiden die zeggen dat we wel degelijk leven met de gaven van de Geest maar dat die minder spectaculair zijn dan soms gedacht wordt. Als iemand die dichtbij de Here God leeft en vandaar uit wijze dingen kan zeggen over wat er gebeurt in de wereld, is dat profetie.

Als iemand medicijnen gestudeerd heeft en als arts veel kan doen ivm ziekte, kan dat genezing genoemd worden.

Als er veel gebeden wordt voor iemand, en iemand geneest toch, terwijl dat niet verwacht werd, is dat gebedsverhoring en genezing. Kortom: zoek het niet in het spectaculaire, maar in het gewone, creatuurlijke leven!

Als ik deze 4 punten zo bij elkaar pak dan denk ik dat – als gevolg van deze punten – bij ons denken over de heilige Geest het vooral gaat over zijn werk bij het ontstaan van de Bijbel, de inspiratie, bij het tot geloof brengen en komen van mensen, en bij de vrucht van de Geest.

De drie punten waar we de Geest vooral aan het werk zien

Stuk voor stuk prachtig werk en invloed van de Geest: om blij mee te zijn en voor te danken!

Laten we er ook direct bij zeggen, dat het verder bij ons weinig, te weinig?, gaat over de gaven van de Geest.

En aangezien ik zelf niet in tongen spreek, geen spectaculaire genezingen op mijn conto heb staan, wordt het – wat mij betreft – dan ook wel langzaam maar zeker stil...

Het blijft een ver-van-mijn-bed-show, waarbij ik ook zelfs nog de nodige argwaan heb t.o.v. de vreemde excessen....

Blok 2. Maar laat ik, en ik nodig je uit daarin mee te gaan, dat nu eens gewoon allemaal even achterwege laat en gewoon eens eerlijk en rustig opnieuw naar de gaven van de Geest kijken, en wat de Bijbel erover zegt.

Want er staat nogal wat over de gaven van de Geest in de Bijbel.

En in 1Kor.14,1 roept Paulus ons op 'streeft naar de gaven van de Geest'.

Dat zou toch al genoeg moeten zijn om er werk van te maken?

Het vers begint met 'jaag de liefde na' en hoe vaak gaat het daar wel niet over?

Het tweede deel van het vers 'en streef naar de gaven van de Geest' komt er in vergelijking daarmee karig van af.

Maar waar hebben we het dan over als het gaat om de gaven van de Geest?

Meestal gaat het om deze 9 gaven: woorden van wijsheid, overdragen van kennis, groot geloof, gave van genezing, kracht om wonderen te verrichten, profeteren, onderscheiden van Geesten, tongentaal en uitleg hiervan.

In Romeinen 12 lijkt de lijst wat kleiner en gaat het vooral over het spreken en het dienen.

'Wie de gave heeft om te profeteren, wie de gave heeft bijstand te verlenen, wie de gave heeft te onderwijzen, wie de gave heeft te troosten, wie barmhartig voor een ander is' (Rom.12,vss.6-8).

Om deze gaven wat beter te kunnen begrijpen moeten we eerst even terug naar het begin, naar de schepping.

Waar Adam en Eva, nog ongeschonden en zonder zonde, vast tot bijzondere taken in staat waren. Waar de gaven van de Geest waarschijnlijk van nature aanwezig waren. Zij waren volmaakte mensen.

Daarna ging het mis. De geschonken wereld werd geschonden wereld.

En met de komst van Christus wordt dat hele mooie begin weer opgepakt.

Het Koninkrijk van God breekt door!

En wat is het spectaculair, wat de mensen daar dan van te zien en te ervaren krijgen! Indrukwekkend. De woorden zijn bijzonder. Er wordt verteld over een Koning die komen gaat, die komt om te dienen en om te redden.

En rondom die mooie woorden zijn ook allerlei wonderen en genezingen te zien.

Dat deed allereerst onze Heiland maar we zien het ook de 12 en de 70 leerlingen doen.

En later rapporteren ze met verbazing, blijdschap en verwondering dat ze verkondigd hebben en wonderen hebben gedaan.

Ja, zo gaat dat, als Gods nieuwe wereld doorbreekt....

En in de eerste eeuwen kerkgeschiedenis zijn regelmatig zulke grote wonderen gebeurd.

Wat zal dat in de wereld een indruk hebben gemaakt.

Ook in de gemeente van Corinthe. We lezen het in hs.14,25.

Een gemeente waarvan we in dit hoofdstuk kunnen lezen dat er veel aandacht is voor de buitenstaanders. Die zullen dan zeggen: werkelijk, God is in uw midden.

Waarbij overigens wel veel aandacht voor het woord, en de profetie wordt gevraagd.

Zo werkt de Geest volop mee als het gaat om de missionaire taak van de gemeente.

En de vraag vanmiddag is: waarom zou dat er vandaag niet meer zijn?

Waarom zouden deze twee niet geregeld, als de Geest het wil geven, samen op kunnen gaan nu het Koninkrijk is doorgebroken?

Ik heb deze vraag heel lang beantwoord met het cessationisme.

Dan redeneer je zo: als het Koninkrijk doorbreekt dan gaat het gepaard met wonderen om de boodschap te onderstrepen. Om het Evangelie 'van de grond te krijgen'.

En soms werd daar dan ook bij gezegd: deze gaven zijn speciaal voor de apostelen.

Daarna niet meer.

Dat werd dan ook wel eens de 'streep-theologie' genoemd: tot hier gebeurde het (met je hand een streep trekken) en daarna niet meer. En daar deed je het dan mee.

Ik krijg de indruk dat deze 'theorie' vandaag niet zoveel bijval meer krijgt.

Het is in elk geval zo dat ik de afgelopen tijd hier weer wat meer over nadenk en ook de indruk krijg dat het onderwerp genezing en bijzondere gebeurtenissen wat meer aandacht krijgt. Misschien ook bij ons.

Maar ik weet het niet zeker. Ik weet ook niet precies wat jullie ervaringen hiermee zijn.

Of je het herkent. Of je er vragen over hebt. Of je wel eens bijzondere dingen meemaakt in een andere setting.

Blok 3. Het blijft ook altijd een beetje een zoektocht tussen triomftheologie en kruistheologie.

Tussen het Koninkrijk is doorgebroken dus je mag er heel wat van verwachten.

En het Koninkrijk van God is er nog niet. Het blijft hier nog behelpen.

Het wordt pas echt mooi, en goed en 'wonderlijk' als de Heer is teruggekomen.

En ook waar je er wel veel van verwacht blijft gelden dat de Geest gaven geeft aan wie en wanneer Hij wil!

Waar de vrucht van de Geest er is voor iedereen is het met de gaven anders.

Het zijn verschillende gaven die aan verschillende mensen wordt gegeven.

Als en wanneer het de Geest goeddunkt!

Probeer het je eens voor te stellen. De Geest die voor je staat en aan jou iets wil geven wat echt voor jou is....

Waarbij het de bedoeling is dat je die gave inzet in Gods Koninkrijk.

In de Korinthe-brief en de Korinthe-gemeente proef je sterk dat Paulus graag wil dat je het inzet voor God, dat je elkaar ermee opbouwt.
Dus liever uitleg van tongentaal dan tongentaal zonder uitleg.
Het moet opbouwen. De ander moet het kunnen meemaken.
En tenslotte ook nog eens om de naaste ermee te winnen.
Dat er van dat begonnen Koninkrijk van God aantrekkingskracht uitgaat.
Dat het om fijne, mooie, be-gaaf-de mensen gaat.

En als je dat zo eens bekijkt met elkaar... Mag ik dan nog weer eens terugkomen op het begin van deze preek?
Zou het niet mooi zijn als we ernaar gingen verlangen? Ernaar te streven?
Onze koudwatervrees wat aan de kant te zetten.
Erom te vragen, erom te bidden.
En als het zo zou zijn dat het vooral aan het begin gebeurde of in zendingssituaties, zijn we in Nederland daar al wel niet zo'n beetje aan toe met elkaar?
Laat de oproep uit Romeinen 12,11 met je meegaan, vandaag en de tijd die komt.

'Laat uw enthousiasme (en-theos zijn)niet bekoelen, maar laat u aanvoeren door de Geest en dien de Heer.

En besef dat al die verhalen over gaven, over enthousiasme, over dienen, over alles wat er gebeurt in de gemeente.
Dat wat je bijv. goed in 1Kor.12-14 kunt lezen veel te maken heeft met dat geweldige hoofdstuk 13.
Al kon ik dit, al kon ik dat, al sprak ik in tongen, al zus, al zo.. Had ik de liefde niet, het stelde niets voor.
Dus ga voor de liefde en verlang naar de gaven van de Geest.
Dan wordt het nu al mooi.
Dan wordt het nu al mooier..
Dan gaan we samen op weg met en naar iets goeds, amen.